

PAROHIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ “Sf. Dumitru” (New York City) Viața parohiei

Nr. 22 / 2019

OCTOMBRIE - DECEMBRIE

Câteva reflecții la ceas aniversar

“Trăiți ca oamenii liberi, dar nu ca și cum ați avea libertatea drept acoperământ al răutății, ci ca slujitori ai lui Dumnezeu”

(1 Petru 2, 9)

Cuprins

Reflecții la ceas aniversar	1
Pildă de folos	4
Cuvânt la Anul Nou	4
Din viața parohiei	6
Convocare	8

Contact:
Pr. Ioan Cozma
(212)874-4490
(929)600-1134
stdumitrunyc@gmail.com

Aniversările sunt socotite în general ca fiind momente care marchează o dată, un eveniment și, în cele mai multe cazuri, un număr de ani. Biserica noastră se află la un astfel de moment: 80 de ani de când funcționează în același loc și sub protecția Sfântului Mare Mucenic Dimitrie, Izvorătorul de Mir. Să fie oare acesta unicul lucru important? Cu siguranță, nu! Lucrul cel mai important este că în orașul New York, în anul 1928, românii au adăugat pe harta misiunii ortodoxe americane un loc al lor de primenire, în care să fie săvârșită Sfânta Liturghie și în limba lor, iar din anul 1939 până astăzi au continuat în acest locaș, în care se săvârșesc neîntrerupt sfintele slujbe, unde Domnul îi așteaptă la întâlnirea cu El pe cei care se adună spre rugăciune și laudă duminică de duminică și sărbătoare de sărbătoare.

Rostul acestui locaș este de a menține vie conștiința noastră ortodoxă, de a ne curăți și pregăti calea spre Împărăția Cerurilor și, nu în ultimul rând, acela de a ne pregăti să fim apostoli, propovăduitori și mărturisitori ai Evangheliei Mântuitorului nostru Iisus Hristos în acest colț de lume. Din păcate, de multe ori în Diaspora ortodoxă, misiunea și apostolatul ajung să fie subordonate fie unor idealuri naționaliste și etnice fie unei misiunii mai degrabă sociale și culturale decât religioase. Această confuzie din partea multora face ca rostul Bisericii

să fie denaturat, confundat cu un loc în care trebuie să primeze conservarea limbii, promovarea tradițiilor populare și a culturii unui anumit grup etnic și, nu de puține ori, Biserica sfârșește prin a fi confundată cu un business oarecare, secular.

În multe cazuri, când scopul spiritual și misionar al Bisericii este subordonat misiunii sociale, culturale sau chiar naționaliste, locașul de cult devine dintr-un spațiu sacru într-o simplă casă de adunare sau reuniune (de întâlnire cu alții), iar parohia în această ecuație devine din Biserică—Trup a lui Hristos o simplă congregație sau comunitate de natură religioasă, iar preotul, din părinte spiritual și păstor al turmei lui Hristos, este transformat într-un simplu angajat, ajungând să fie extrem de apreciat de comunitate pentru implicarea sa în activitățile culturale și sociale, și mai puțin pentru misiunea, dăruirea și vocația sa de slujitor al Tainelor lui Dumnezeu.

Ortodoxia este dreapta credință, mărturisită și mărturisitoare, transmisă de Mântuitorul Iisus Hristos apostolilor și păstrată până astăzi, trăită și mărturisită de miile de mucenici și mărturisitori, de sfinți și cuvioși, cu toții dedicați și dăruți aceluiși ideal suprem – mântuirea sufletului. Sfințenia la care este chemat omul și taina prin care Dumnezeu îi descoperă drumul spre El sunt cele două aspecte ale realității dumnezeiești, trăite doar de cei care se apropie de Dumnezeu. Purificarea și sfințirea progresivă a sufletului în Biserică necesită obligativitatea participării celui încorporat ca membru al ei la Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie și a împărtășirii cu Sfânta Euharistie (Taina Tainelor). Din acest motiv, Sfânta Liturghie apare ca o reprezentare simbolică a operei divino-umane a mântuirii noastre după ordinea diferențelor sale. În fiecare Liturghie, credincioșii se întâlnesc cu Hristos cel înviat. Ea nu este doar o simplă comemorare sau recapitulare a vieții, morții și învierii lui Hristos. În fiecare Liturghie, credinciosul descoperă Împărăția Cerurilor, adică ceea ce va fi, la modul real, nu probabilistic. Astfel, Sfânta Liturghie este o realizare viitoare, eshatologică. Sfântul Maxim Mărturisitorul atrage atenția la modul cel mai serios tuturor creștinilor că trebuie „să se afle des în Sfânta Biserică și să nu lipsească niciodată de la Sfânta Liturghie [...] pentru harul Sfântului Duh, care e în chip nevăzut pururea prezent în timpul Sfintei Liturghii” și care „preface și schimbă pe fiecare dintre cei ce se află de față, rezidindu-l în chip mai dumnezeiesc, potrivit cu însușirile lui, și înălțându-l spre ceea ce se indică prin tainele ce se săvârșesc, chiar dacă acela nu simte, în cazul că e încă dintre copii în cele după Hristos, și nu poate vedea în adâncul celor ce se petrec. El activează în acela harul mântuirii, indicat prin fiecare dintre dumnezeieștile simboluri ce se săvârșesc conducându-l pe rând și după ordine de la cele mai apropiate până la capătul final al tuturor” (Mistagogia 24).

Liturghia și, în general, cultul Bisericii nu sunt decât mișcarea de elevație a Bisericii către Dumnezeu și mersul spre împlinirea unității cu El, fapt pentru care Biserica nu poate fi concepută și nici înțeleasă fără Sfânta Euharistie, dar nici Sfânta Euharistie nu poate fi concepută fără cadrul ei spațial și comunitar, adică fără Biserica văzută, în care ea se săvârșește. Se poate spune că Sfânta Biserică este cuprinsă în Sfânta Liturghie, iar Sfânta Liturghie este dependentă de Biserică. Exprimând acest adevăr într-o formă simbolică, Sfântul Maxim dă Bisericii o interpretare universală, cosmică, și totodată eshatologică.

Destinul pozitiv al umanității nu se poate realiza integral în afara Liturghiei, lumea întreagă

fiind destinată a constitui o liturghie – *Liturghia cosmică*, iar cei ce nu pot, sau nu vor să intre în ea, compromis realizarea integrală a destinului lor. Întreaga creație descoperă prin Sfânta Liturghie sensul ei eshatologic de împlinire a finalității pentru care a fost zidită. Prin ea, credincioșii sunt treziți și împinși permanent spre unirea cu Dumnezeu, întrucât întoarce necredincioșii de la neștiință și rătăcire la cunoașterea lui Dumnezeu și-i mută pe cei credincioși la virtute.

Ceea ce se întâmplă la Sfânta Liturghie este simbol și realitate în același timp. Actele săvârșite în timpul Liturghiei au tocmai — ca simboluri — un caracter reprezentativ; ele participă în mod evident la realitatea divină, ca secrete și mistere ce trebuie interpretate de mintea credincioșilor. În acest sens, cultul sacramental al Bisericii este simbolul eficace al Liturghiei transcendente, universale, cosmice, pe care întreaga creație, în frunte cu îngerii și sfinții din ceruri, o săvârșesc neconținut spre lauda Creatorului. De altfel, inițierea în misterul liturgic este operată prin efortul continuu al credinciosului, care, ridicându-se deasupra tuturor celor materiale, descoperă, astfel, sensul spiritual al Bisericii și, totodată, al Sfintei Liturghii, pătrunzând simbolismul tuturor riturilor. Astfel, participarea liturgică la aceste lucruri divine prefigurează și reprezintă, de asemenea, îndumnezeirea continuă și posibilă a omului.

Sfânta Liturghie este centrul tuturor tainelor Bisericii, toate convergând spre acest mijloc și mediu mistic, care oferă prilejul cunoașterii și unirii directe cu Dumnezeu, prin purificare și contemplație, făurindu-se, astfel, în noi, omul cel nou, care se reunește în cunoștință după chipul Celui ce l-a făcut pe el (cf. Coloseni 3,

10).

În același timp, rânduiala Sfintei Liturghii este decisivă, ca o preînchipuire simbolică a vieții celei adevărate, de care se vor bucura cei desăvârșiți întru Împărăția lui Dumnezeu la sfârșitul veacurilor. Reprezentările de la Sfânta Liturghie nu sunt o expunere vizuală, ilustrativă și într-o ordine alegorică a unor acte și fapte liturgice care alcătuiesc cultul în sine. Sfânta Liturghie, cu toate actele ei, cu tot ce cuprinde la modul general luat și îndeosebi ca Euharistie, conduce, îndrumă, într-o primă fază, mintea spre ceva, dezangajând-o din lumea înconjurătoare și concentrându-i atenția spre acest *ceva*. Pe măsură ce credinciosul se angajează profund în descoperirea tainei, acel *ceva* devine o realitate concretă, reprezentând Împărăția lui Dumnezeu, la care el este chemat și la care, evident, s-a angajat într-o primă fază.

Astfel, printr-o interpretare spirituală a Liturghiei, în urcarea lui spre Dumnezeu, credinciosul poate căpăta acces la o comunicare mai adâncă cu El prin împărtășirea dumnezeiască cu Preacuratele și de Viață Făcătoarele Taine—Sfântul Trup și Sfântul Sânge al Domnului—care dau identitatea și comuniunea asemănării după participare cu Dumnezeu, atât cât este îngăduit omului, învrednicindu-l să devină din om dumnezeu. În acest fel, se îngăduie ochilor minții, iubitori de Dumnezeu, să primească netulburați, printr-o simțire dumnezeiască, pe Însuși Cuvântul și Dumnezeu, Care coboară în sufletul celui credincios și îndepărtează toate cugetările care mai sunt legate prin fantezie de simțuri și de diviziunea lor (Mistagogia 23-24).

Prin urmare, dimensiunea sacramental-liturgică este o dimensiune decisivă pentru mântuire și nu poate fi nicidecum neglijată de

vreun creștin, pentru că toți, ca mădulare ale Trupului tainic al lui Hristos, trebuie să ajungem la ținta cunoașterii celei depline, care este îndumnezeirea. De aceea, nu doar Sfânta Euharistie ci toate Sfintele Taine ajută la actualizarea *naosului* (locul unde stau credincioșii în biserică) în *ieration* (altar), pentru că toate la un loc sunt menite a constitui viața Bisericii.

(Pr. I. Cozma)

Sf. Ioan Gură de Aur CUVÂNT LA ANUL NOU

“Anul îți va merge bine nu când tu vei sta beat în ziua cea dintâi a lui, ci când, atât în ziua cea dintâi, cât și în cea de pe urmă, și în fiecare zi, tu vei face fapte plăcute lui Dumnezeu. Nu beția înseninează, ci rugăciunea; nu vinul, ci cuvântul înfrânării. Vinul stârnește furtună, cuvântul lui Dumnezeu aduce liniște. Acela aduce neliniște în inimă, acesta alungă zgomotul; acela întunecă mintea, acesta luminează pe cea întunecată; acela aduce întristarea, care înainte era departe, acesta ridică grija, care este de față. Căci nimic nu poate așa de tare a însenina ca învățătura înțelepciunii: a prețui puțin lucrurile de acum, a ținti la cele viitoare, a recunoaște cele pământești ca trecătoare și a nu le socoti statornice, nici bogăția, nici puterea, nici cinstea, nici măgulirile. Dacă tu ai o astfel de înțelepciune, atunci poți să privești pe un bogat fără ca să-l zavistuești, poți să ajungi la nevoie și la sărăcie, și totuși să nu-ți pierzi curajul.

Creștinul nu trebuie să prăznuiască sărbătorile numai în anumite zile, ci tot anul trebuie să fie pentru el sărbătoare. Cum însă trebuie să fie sărbătoarea care se cuvine lui? Pavel zice: „*Să prăznuim nu întru aluatul cel vechi, nici întru aluatul răutății și al vicleșugului, ci întru azimele curăției și ale adevărului*” (I Corinteni 6, 8). Dacă ai conștiința curată, tu serbezi în toate zilele, săturându-te cu nădejtile cele slăvite și îndestulându-te cu așteptarea bunurilor viitoare. *Iar dacă nu ai conștiința liniștită și ești împovărat cu multe păcate, atunci poți să îți mii de sărbători, că nu te vei afla mai bine decât cel ce jeleşte. Căci ce-mi folosește mie o zi senină, când conștiința mea este întunecată?*

Așadar, dacă voiești să ai vreun folos de la Anul Nou, mulțumește acum când a trecut un an, mulțumește Domnului că El te-a adus până aici, frânge inima ta, numără zilele vieții tale și zi către tine însuși: „Zilele aleargă și trec, numărul anilor se împlinește, eu am și săvârșit o mare parte din cale, dar ce bine am făcut? Oare, nu mă voi duce de aici deșert și gol de toată dreptatea? Judecata este înaintea ușii, viața mea merge spre bătrânețe”. Acestea le cumpănește în ziua Anului Nou, la acestea să gândești în curgerea anului. Să cugetăm la cele viitoare, ca să nu ne zică cineva ceea ce proorocul zicea iudeilor: „Zilele lor s-au stins întru deșertăciune și anii lor au trecut repede” (Psalmul 77, 37).

PILDĂ DE FOLOS

Încetează să mai spui mereu: „Slavă Ție, Dumnezeule!”

Acum câțiva ani, când eram preot paroh la Sfânta Biserică a Sfântului Vasilie din Pireu, m-a chemat de urgență un bărbat de 42 de ani, pe nume Xenofont, să-l spovedesc. Când am mers, l-am găsit într-o stare jalnică. Cancerul cu metastazele lui metastaze îi cuprinsese și capul. Zilele

lui îi erau măsurate. Era singur în salon, și fiindcă celălalt pat era liber, mi-a povestit cum a crezut, de vreme ce era, așa cum accentuat el, un „ateu neînduplecat” și necredincios.

„Am venit aici, în acest salon cu două paturi, de vreo 35 de zile. Lângă mine, pe celălalt pat, era deja un alt bolnav în vârstă de vreo 80 de ani. Acest bolnav, Părinte, în ciuda înfricoșătoarelor dureri la oase – acolo îl atacase cancerul -, spunea mereu: «Slavă Ție, Dumnezeule! Slavă Ție, Dumnezeule!»». După aceea mai spunea și alte rugăciuni, pe care eu, neîmbisericitul și ateul pentru prima oară le auzeam. Și de multe ori, după aceste rugăciuni, se liniștea – nu-mi puteam da seama în ce fel – și-l cuprindea un somn dulce. După vreo două-trei ceasuri se trezea din pricina durerilor insuportabile și iarăși începea: «Hristoase al meu, Îți mulțumesc! Slăvit să fie Numele Tău! Slavă Ție, Dumnezeule! Slavă Ție, Dumnezeule!»». Eu urlam de durere, iar el, deși era cuprins de nesuferite dureri, îl slavoslovea pe Dumnezeu. Eu îl huleam pe Hristos și pe Maica Domnului, iar el îl fericea pe Dumnezeu, îi mulțumea pentru cancerul pe care i l-a dat și pentru durerile pe care le avea. Atunci eu mi-am ieșit din fire nu numai din pricina durerilor înfricoșătoare pe care le aveam, ci și pentru că îl vedeam pe bolnavul de lângă mine slavoslovindu-L mereu pe Dumnezeu. El se împărtășea aproape în fiecare zi, iar eu vomitam din pricina greții.

– Încetează odată să mai spui mereu: «Slavă Ție, Dumnezeule!»». Nu vezi că Acest Dumnezeu, pe Care tu îl slavoslovești, ne chinuie atât de cumplit? Dumnezeu este Acesta? Nu există. Nu! Nu există...

Însă acela mi-a răspuns cu un glas dulce:

– Există, fiul meu, există și este un Părinte iubitor, pentru că prin boală și dureri ne curăță de multele noastre păcate. Așa cum, dacă te-ai fi îndeletnicit cu o muncă grea, în care hainele tale și trupul tău s-ar fi umplut de murdărie și ar fi trebuit o perie aspră pentru a te curăța bine și tu și trupul tău și hainele tale, în același chip și

Dumnezeu folosește boala ca un curățitor binefăcător al sufletului, pentru a-l pregăti pentru Împărăția Cerurilor.

Răspunsul lui m-a enervat și mai mult și am început să-L înjur pe Dumnezeu și pe demoni. Apoi am început să strig:

– Nu există Dumnezeu! Nu cred în nimic... Nici în Dumnezeu, nici în basmele pe care mi le spui despre Împărăția Dumnezeului tău...

Îmi aduc aminte de ultimele lui cuvinte:

– Așteaptă și vei vedea cu ochii tăi cum se desparte sufletul de trupul unui creștin care crede. Eu sunt păcătos, însă mila lui Dumnezeu mă va mântui. Așteaptă și vei vedea, și vei crede.

Și această zi a sosit. Cei de la spital au vrut să pună un paravan, așa cum era de datoria lor, însă eu am protestat și le-am spus: „Nu, pentru că vreau să văd cum moare acest bătrân”. Îl vedeam cum slavoslovea mereu pe Dumnezeu. Uneori zicea câte un „bucură-te” pentru Maica Domnului, care mai târziu am înțeles că se numește Acatist. Apoi a cântat încetșor „Născătoare de Dumnezeu, Fecioară”, „Pentru mulțimea păcatelor mele...”, „Cuvine-se cu adevărat”, făcând în același timp de multe ori semnul Sfintei Cruci.

La un moment dat și-a ridicat mâinile în sus și a spus:

– Bine ai venit, Îngerul meu! Îți mulțumesc că ai venit cu atât de strălucitori însoțitori ca să-mi iei sufletul. Îți mulțumesc! Îți mulțumesc!

S-a ridicat puțin, apoi și-a ridicat iarăși mâinile în sus, și-a făcut semnul Sfintei Cruci, și-a pus mâinile cruciș pe piept și a adormit. Dintr-odată salonul a fost inundat de lumină, parcă au intrat în el zece sori, atât de mult s-a luminat camera. Da, eu necredinciosul, ateul, materialistul, îngâmfatul, mărturisesc nu numai că a strălucit camera, ci și o nespusă mireasmă s-a răspândit în ea. Și nu numai în ea, dar și pe hol, iar cei care erau treji și puteau merge, alergau încolo și -ncoace pentru a depista de unde venea acea ciudată mireasmă.

Și astfel, Părinte, am crezut și după trei zile am

chemat un duhovnic. A doua zi i-am luat în altarulcredintei.md)

primire pe ai mei, pe mama, pe tata, apoi pe cei doi frați mai mari ai mei, pe femeia mea, pe rude și pe prieteni, și am strigat la ei:

– De ce nu mi-ați vorbit niciodată despre Dumnezeu, despre Maica Domnului și despre Sfinți? De ce nu m-ați dus niciodată la Biserică? De ce nu mi-ați spus că există Dumnezeu și că există moarte și cândva acest suflet se va despărți de trup ca să dea socoteală de cele pe care le-a făcut? De ce m-ați îmbrâncit în ateism și marxism cu comportarea voastră? Voi m-ați învățat să înjur, să fur, să înșel, să mă mâni, să pizmuiesc, să spun mii de minciuni, să nedreptățesc, să desfrânez... Voi m-ați învățat să fiu viclean, lăudăros, invidios, iubitor de arginți și rău. De ce nu m-ați învățat virtutea? De ce m-ați învățat dragostea? De ce nu mi-ați vorbit niciodată despre Hristos? De ce? De acum înainte până ce voi muri, îmi veți vorbi numai despre Dumnezeu, despre Hristos, despre Maica Domnului, despre Îngeri și Sfinți. Despre nimic altceva.

Veneau ai mei, rude, prieteni, cunoscuți și-i întrebam pe fiecare separat sau pe toți împreună:

– Aveți să-mi spuneți ceva important despre Dumnezeu? Spuneți-mi, că pe El merg să-L întâlnesc! Dacă nu știți, mergeți și învățați! Zilele trec și eu voi pleca.

La unul sau doi vizitatori le-am spus:

– Dacă nu știi și nu crezi, pleacă!

Acum cred cu toată inima mea și vreau să-mi spovedesc toate păcatele mele de când eram copil”.

Xenofont care se spovedea acum, era hotărât și neîndurător cu vechiul Xenofont. Și mila lui Dumnezeu cu el a fost mare, foarte mare. S-a spovedit cu sinceritate, s-a împărțit de două-trei ori, apoi, după o luptă de câteva zile cu cancerul, a plecat în deplină pocăință, cu credință vie, în pace, slavoslovindu-L și el pe Dumnezeu.

(Pr. Ștefan Anagnostopulos, *Cunoștințe și trăiri ale Credinței Ortodoxe*. Sursa: <http://>

DIN VIATA PAROHIEI (Octombrie—Decembrie)

I. Botezuri

- ◆ Luca George, fiul lui Diana & Radu Sârbu
- ◆ Orion Marcus, fiul lui Winnie & Alexander Dumitriu

II. Parastase, pomeniri

- ◆ Adrian Chitu, parastas pentru cei adormiți di familie
- ◆ Rodica Popescu, parastas pentru cei adormiți din familie
- ◆ Maria Ciugulea, parastas pentru mama Anica
- ◆ Doina Mihai, parastas pentru cei adormiți din familie
- ◆ George Costinescu, parastas pentru cei adormiți din familie
- ◆ Simion & Rodica Boncu, parastas pentru cei adormiți din familie
- ◆ Anca Banciu, parastas de 2 ani pentru mama Elena
- ◆ Paul și Loredana Hussar pomenire cei adormiți din familie
- ◆ Mariana Șoitu, Marilis și Robert Panullo, pomenire pentru cei adormiți din familie
- ◆ Ioana și Cristian Radu, pomenire pentru cei adormiți din familie

Situația financiară pe anul 2019

Venituri: 170,815.00\$

Cheltuieli: 154,336.59\$

Cheltuieli capitale: 33,652.81\$

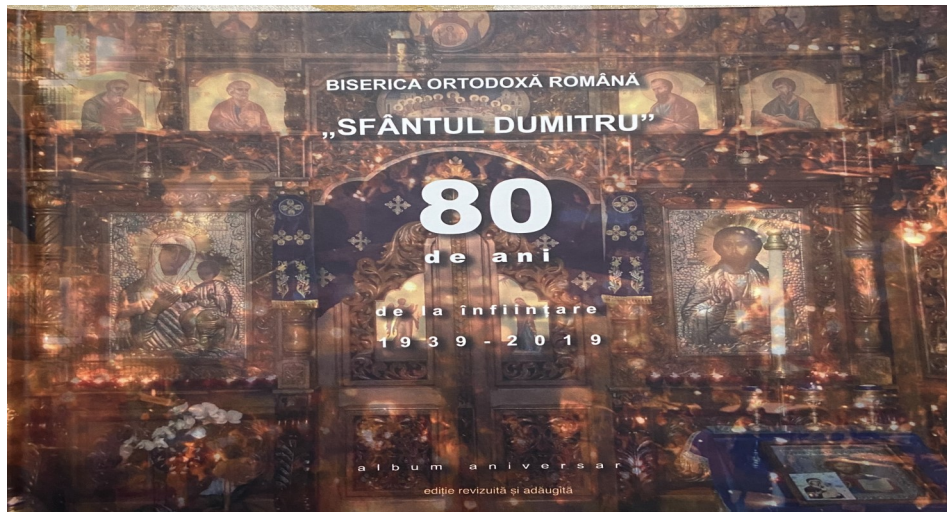
Alese mulțumiri se cuvin familiilor care au donat mesele din lunile Octombrie, Noiembrie și Decembrie:

Hram: Dr. Anca Salomon; Dumitru și Victoria Ionescu.

◇ **Sf. Nicolae:** Dr. Anca Salomon

Mulțumim tuturor donatorilor și contribuitorilor la organizarea hramului: Bogdan & Svetlana Chintea, Vasilichia & Grigore Burdea, Iuliana Dudi, Ratia Culețu, Luminița Culețu, Carmen Fenghea, Cornelia Colimitra, Stela Mila, Elisabeta Mila, Violeta & Hristu Șunda, Mariana & Marilis Șoitu, Dumitru Babu, Dumitru & Raluca Celea, Mirela & Marcel Mila-Rus, Rodica Petrișor, Aneta Babu, Ioana & Cristian Radu, Florentina Anghel.

Alese muțumiri de cuvin lui Nicoleta și Marian Radu precum și întregului comitet responsabil cu editarea și sponsorizarea albumului aniversar: Dr. Daniel Dănilă, Mariana Șoitu și Codruța Chiuzan.

Mulțumim de asemenea tuturor celor care **au contribuit la pegătirea meselor pe tot parcursul anului**, în mod deosebit doamnelor Violeta Șunda (președ. Reuniunii de Doamne) și Vasilichia Burdea (vice-președinta Reuniunii).

Mulțumim celor care au făcut donații substanțiale și în memoriam: Constantin & Floarea Florescu, în memoria Pr. Florian Găldău - 10000\$; Dr. Anca Salomon, în memoria soțului Dr. Tiberiu Salomon - 1500\$; Helen Pariza, în memoria lui John Pariza - 1000\$; Tudor & Carmen Nastu, în memoria ficei Diana - 1000\$; Dumitru & Victoria Ionescu—2500\$, Dr. Florin Șchiopu - 1500\$, Dr. Daniel Dănilă—1000\$, Marilis Șoitu— 1000\$.

Mulțumim domnului Hristu Șunda pentru munca voluntară depusă la renovarea grupurilor sanitare.

Mulțumim tuturor donatorilor și ostenitorilor. Dumnezeu să vă răsplătească pe toți și să vă binecuvinteze viața cu sănătate, multe bucurii și spor în tot ceea ce faceți.

**ADUNARE GENERALA PAROHIALA
CONVOACARE**

În conformitate cu *Statutul și Regulamentele Episcopiei Ortodoxe Române din America* (Art. IX, secț. 25), prin prezenta convocăm:

Adunarea generală a Parohiei „Sf. Mare Mc. Dumitru”, Duminică, 09 februarie 2020, ora 12:00 PM,

Având următoarea ordine de zi:

- 1) Rugăciunea „*Împărate ceresc*”;
- 2) Apelul nominal al membrilor pe anul 2019;
- 3) Constituirea biroului (prezidiul): un secretar (secretarul Consiliului Parohial), doi controlori ai voturilor;
- 4) Prezentarea, discutarea și aprobarea rapoartelor anuale:
  - Raportul preotului paroh;
  - Raportul președintelui Consiliului Parohial,
  - Raportul președintei Reuniunii de Doamne;
  - Raportul financiar al casierului și raportul controlorilor.
- 5) Propuneri și dezbateri: discutarea și aprobarea proiectelor pentru anul 2020
- 6) Discutarea și aprobarea Bugetului pentru anul 2020;
- 7) Alegerea noului Consiliu Parohial;
- 8) Încheierea Adunării;
- 9) Rugăciunea de încheiere.

**ADUNARE GENERALA REUNIUNEA
DE DOAMNE**

CONVOACARE

În conformitate cu *Regulamentul Reuniunii Femeilor Ortodoxe din Parohiile din America de Nord*, art. V, secț. 1-2, prin prezenta convocăm

Adunare Generală a Reuniunii de Doamne „Sf. Împ. Constantin și Elena” a Parohiei „Sf. Dumitru”, Duminică, 09 februarie 2020.

Ședința va avea loc, începând cu ora 2:30 PM, în sala de festivități a parohiei „Sf. Dumitru”, situată la adresa 50 West 89th Street, New York.

Ordinea de zi va fi următoarea:

- 1) Rugăciunea „*Împărate ceresc*”;
- 2) Apelul nominal al membrilor Adunării generale;
- 3) Prezentarea, discutarea și aprobarea raportelor de activitate ale Comitetului executiv;
- 4) Propuneri și dezbateri: prezentarea, discutarea și aprobarea proiectelor și a programelor de activitate pentru anul 2020;
- 5) Alegerea noului comitete executiv;
- 6) Încheierea lucrărilor Adunării
- 7) Rugăciunea de încheiere.

**VĂ DORIM UN AN BINECUVÂNTAT, CU SĂNĂTATE ȘI MULTE
BUCURII**